

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΙΕ΄.

Περὶ τοῦ καιροῦ.

Τὶ καιρὸς εἶναι;
Εἶναι πολλὰ ὠραῖος
καιρὸς.

Εἶναι ἀχρεῖος καιρὸς.

Βρέχα.

Βρέχα ὑπερβολικά.

Βρέχα ῥαυδαίως.

Ψιχαλίζε.

Ἡ βροχὴ ἀρχίξε νὰ
ὀλιγοστεύη. [ἴρων.

Βλέπω τὸ τόξον, τὴν
Αὐτὸ εἶναι σημεῖον,
λέγουν, καλοκαιρι-
ᾶς.

Ὅχι πάντοτε.

Ὁ καιρὸς ἀρχίξε νὰ
καλητερεύη. ἀρχίξε
νὰ ξαστερώνη.

Ὁ ἄνεμος ἄλλαξε.

Εἶναι πολὺς ἄνεμος.

Πιθανὸν ὅτι θὰ ἐξα-
κολουθήσῃ ἀπὸ τὸ
ἴδιον μέρος.

Ἀπὸ ποῖον μέρος
φυσᾷ ὁ ἄνεμος;

Ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν.

Ἀπὸ τὸ δυτικὸν.

Ἀπὸ τὸ βόρειον.

РАЗГОВОРЪ XV.

За врѣмя-то.

Какво врѣмя е?

Μного хубаво врѣмя е.

Лоше врѣмя е.

Βали дъждъ (дъжди).

Дъжди прѣвъсходно.

Βали порой.

Ρоси.

Дъждъ-тъ начина да
ομαлява.

Глядамъ дъжда-та.

Τοва е бѣлѣжка, каз-
вать, на хубаво врѣ-
мя.

Не всякога.

Врѣмя-то начна да ста-
ва добро; начна да
ся отваря.

Вѣтръ-тъ ся промѣни.

Има много вѣтръ.

Надѣвамъ ся че ще
последова отъ истъ-
тъ странъ.

Отъ коя странъ вѣ-
вѣтръ?

Отъ вѣсточнъ.

Отъ западнъ.

Отъ сѣвернъ.